

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพสมรส สังกัด และศึกษาความสัมพันธ์ พร้อมค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพยาบาลประจำการที่มีหน้าที่ในการให้บริการพยาบาลแก่ผู้ป่วยโดยตรง และปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย และกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนโรงพยาบาลทั้งหมด 13 โรงพยาบาล มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 5,872 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มแบบระบบ (Systematic Random Sampling) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร

$$n = \frac{n_0}{1 + \frac{n_0}{N}} \quad (\text{รำไพ สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา, 2533})$$

ให้มีความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 3 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 470 คน ตามรายละเอียดดังนี้

$$\text{จากสูตร } n = \frac{n_0}{1 + \frac{n_0}{N}}$$

$$\text{เมื่อ } n = \frac{Z^2 \rho^2}{d^2}$$

เมื่อ n เท่ากับ ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการคำนวณ
 N เท่ากับ ประชากร ในที่นี้เท่ากับ 5,872 คน
 d เท่ากับ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้ผิดได้เท่ากับ 0.03
 α เท่ากับ ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05
 ρ เท่ากับ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในประชากร เท่ากับ 0.34
 $(\bar{X}=3.64)$ (นรินทร์ บุญชู, 2532)

$Z_{0.025}$ เท่ากับ ค่าสถิติแซดที่ระดับนัยสำคัญ 0.025 เท่ากับ 1.96

$$\text{แทนค่า } n_0 = \frac{1.96^2 \times 0.34^2}{.03^2}$$

$$= 511.11$$

$$n_0 = 512$$

$$n = \frac{512}{1 + \frac{512}{5872}} = 469.72$$

$$\therefore n = 470 \text{ คน}$$

\therefore ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 470 คน

2. เลือกโรงพยาบาลที่เป็นตัวอย่าง โดยจำแนกโรงพยาบาลเป็น 5 กลุ่ม ตามสังกัด แล้วแต่ละกลุ่มจะเรียงลำดับโรงพยาบาลตามลำดับอักษร เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยมีโรงพยาบาลตำรวจเพียงแห่งเดียว จึงจัดไว้ในอันดับแรก แล้วสุ่มตัวอย่างแบบระบบ โดยใช้สัดส่วนตัวอย่าง 1 : 2 ประชากรในการนี้ได้เลือกเลขสุ่ม จาก 1, 2 ได้เลข 1 แสดงว่าอันดับ 1 ของทุก ๆ 2 โรงพยาบาล จะเป็นตำแหน่งที่ได้รับเลือกเป็นตัวอย่าง ได้แก่ โรงพยาบาลตำรวจ เจริญกรุงประชารักษ์ วชิรพยาบาล ภูมิพลอดุลยเดช ราชมาริบดี นพรัตนราชธานี และเลิศสิน (ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 1)

3. หาจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงพยาบาลที่สุ่มได้ โดยวิธีคำนวณตามสัดส่วนประชากรในแต่ละโรงพยาบาลให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 470 คน

4. เมื่อรวมจำนวนประชากรจากตัวอย่าง โรงพยาบาลที่เลือกได้ทั้งหมดเท่ากับ 2,884 คน เนื่องจากในการวิจัยต้องการขนาดกลุ่มตัวอย่าง 470 คน ดังนั้นจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างต่อไปอีกหนึ่งขั้น ด้วยวิธีการสุ่มแบบระบบ ในสัดส่วนตัวอย่าง 1 : 6 ประชากร จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ (ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรพยาบาลประจำการและกลุ่มตัวอย่างในโรงพยาบาลในสังกัดต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร

สังกัด	โรงพยาบาล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
		จำนวน (คน)	โรงพยาบาล	จำนวน (คน)
1. กระทรวงมหาดไทย	ตำรวจ	510	ตำรวจ	90
2. กรุงเทพมหานคร	กลาง	227		
	เจริญกรุงประชารักษ์	230	เจริญกรุงประชารักษ์	41
	ตากสิน	307		
	วชิรพยาบาล	677	วชิรพยาบาล	104
3. กระทรวงกลาโหม	พระมงกุฎเกล้า	460		
	ภูมิพลอดุลยเดช	534	ภูมิพลอดุลยเดช	95
	สมเด็จพระปิ่นเกล้า	262		
4. ทบวงมหาวิทยาลัย	รามารับดี	599	รามารับดี	81
	ศิริราช	1,431		
5. กระทรวงสาธารณสุข	นพรัตนราชธานี	188	นพรัตนราชธานี	33
	ราชวิถี	301		
	เลิศสิน	146	เลิศสิน	26
	รวม	5,872	รวม	470

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างจากการศึกษาคำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามนี้จะแบ่งสาระสำคัญออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบให้เลือกตอบและเติมคำ มีจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพสมรส และสังกัด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพแวดล้อมในการทำงาน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาสภาพแวดล้อมในการทำงานของ ละออ หุตาบุตร (2534) และ อุ่นตานพคุณ (2527) ร่วมกับการศึกษาเอกสาร คำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยครอบคลุมเนื้อหาของสภาพแวดล้อมในการทำงาน 3 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อมทางจิตใจ รวม 59 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความคิดเห็น	ข้อความในทางบวก			ข้อความในทางลบ		
เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	1	คะแนน	ให้	5	คะแนน

ข้อความที่เป็นลบของสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ ข้อ 8 ของสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านสัมพันธภาพ

เกณฑ์การแปลความหมายของตัวแปรสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีเกณฑ์การพิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยมาแปลผลดังนี้ (ประคอง วรรณสุต, 2528)

คะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง สภาพแวดล้อมเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง สภาพแวดล้อมเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง สภาพแวดล้อมเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง สภาพแวดล้อมเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

ตอนที่ 3 แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ ซึ่งผู้วิจัยนำแบบวัดลักษณะความพร้อมของการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning Readiness Scale - SDLRS) ของ Lucy Medsen Guglielmino ซึ่งแปลและเรียบเรียงไว้โดย นรินทร์ บุญชู (2532) มีค่าความเที่ยง .84 มาเพิ่มข้อคำถามใหม่ลงไปในด้าน เปลี่ยนคำ จาก “ข้าพเจ้า เป็น ท่าน” และปรับข้อคำถามบางคำถามใหม่ เพื่อให้เหมาะกับการถามพยาบาลประจำการ ดังรายละเอียดดังนี้

	ของเดิม	ปรับข้อความ	เพิ่ม
	(ข้อ)	(ข้อ)	(ข้อ)
1. ด้านการเปิดโอกาสตนเองในการเรียนรู้	9	-	-
2. ด้านมโนคติของตนเองในการเป็น ผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	6	1	1
3. ด้านความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้	8	1	-
4. ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของ ตนเอง	9	1	-
5. ด้านความรักในการเรียนรู้	8	-	-
6. ด้านความคิดสร้างสรรค์	6	2	3
7. ด้านการมองอนาคตในแง่ดี	5	2	1
8. ด้านความสามารถใช้ทักษะทางการศึกษา หาความรู้ และทักษะการแก้ปัญหา	7	-	2

ดังนั้นจากข้อคำถามเดิม 58 ข้อ เพิ่มข้อคำถามใหม่อีก 7 ข้อ รวมเป็น 65 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความคิดเห็น	ข้อความในทางบวก			ข้อความในทางลบ		
เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	1	คะแนน	ให้	5	คะแนน

ข้อความที่เป็นลบของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้แก่ ข้อ 2.7, 6.2, 6.4, 6.5 และ 8.7

เกณฑ์การแปลความหมายของตัวแปรความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองมีเกณฑ์การพิจารณาคะแนนโดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยมาแปลผลดังนี้ (ประคอง วรรณสุต, 2528)

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับสูงที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับสูง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับต่ำ

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับต่ำที่สุด

ความตรงและความเที่ยง

การหาความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ตรวจสอบการหาความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน ที่ผ่านการพิจารณาแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก) พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องชัดเจนและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เกณฑ์การให้คะแนน การแปลผล และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยถือเกณฑ์การยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิ ร้อยละ 80 กล่าวคือ ได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิ 9 ท่าน ใน 11 ท่าน แสดงว่าเครื่องมือมีความตรงตามเนื้อหา ผลการตรวจสอบ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับข้อคำถาม มีการแก้ไขสำนวนภาษาในแบบสอบถามทุกชุด และมีการแก้ไขจำนวนข้อในแบบสอบถามสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตัดข้อคำถามออก 5 ข้อ เพิ่ม 4 ข้อ จาก 59 ข้อ เหลือข้อคำถามทั้งหมด 58 ข้อ ส่วนแบบสอบถามความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตัดข้อคำถามออก 2 ข้อ เพิ่ม 11 ข้อ จากข้อคำถาม 65 ข้อ เป็น 74 ข้อ ต่อจากนั้น ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

2. การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลกลาง ที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้องภายใน ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient of Alpha) (ประคอง กรรณสูต, 2528) ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (The Statistical Package for the Social Science Personal Computer Plus)

และหลังจากนำไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างแล้ว ได้นำมาหาค่าความเที่ยงอีกครั้ง ด้วยวิธีการเดียวกัน ได้ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยง ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสภาพแวดล้อมในการทำงาน และความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ	
	ทดลองใช้ n = 30 คน	ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง n = 462 คน
สภาพแวดล้อมในการทำงาน	.89	.94
ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	.94	.96
แบบสอบถามทั้งฉบับ	.95	.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้ง 8 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาล พร้อมแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
3. เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ของฝ่ายการพยาบาล แต่ละโรงพยาบาล เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้
4. ส่งแบบสอบถาม ผ่านทางหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โดยแจ้งจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่ในโรงพยาบาลนั้น ๆ ยกเว้น โรงพยาบาลรามาริบดี ที่ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามผ่านทางหัวหน้าตึกของแต่ละตึกด้วยตนเอง ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2539 ถึงวันที่ 5 สิงหาคม 2539 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 470 ฉบับ ได้รับคืน 468 ฉบับ
5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล คัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ทิ้ง เหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 462 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.29 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (The Statistical Package for the Social Sciences Personal Computer Plus) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมในการทำงานและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ จำแนกตามช่วงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพสมรส และสังกัดด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ละคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และสร้างสมการทำนายความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ จากตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังนี้
 - 4.1 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้ (ประคอง วรรณสุด, 2528)

ค่าระหว่าง ± 0.70 ถึง ± 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ค่าระหว่าง ± 0.30 ถึง ± 0.69	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่าต่ำกว่า ± 0.29	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
 - 4.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการทดสอบค่าที (t-test)
 - 4.3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์
 - 4.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณโดยทดสอบค่ารวมเอฟ (Overall F-test)

4.5 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (b) ในรูปคะแนนดิบ

4.6 ทดสอบค่า F เพื่อทดสอบค่า b ของตัวพยากรณ์แต่ละตัว จะส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์หรือไม่

4.7 หาค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

4.8 สร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบทั้งหมดที่ระดับ .05